

«Ερεύνησον και πίστευσον»

Ορθοδοξία / Θεολογία

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

«Ω του παραδόξου θαύματος· απιστία πίστιν βεβαίαν εγέννησεν». Πραγματικά θαυμαστός ο τρόπος με τον οποίον η απιστία του Θωμά έγινε πρόξενος βεβαίας πίστεως!

Πως μπορεί αλήθεια να συμβή αυτό; Είναι ποτέ δυνατόν από την απιστία να προκύψη πίστη και μάλιστα βεβαία; «Πάντα δυνατά τω πιστεύοντι», θα σπείση να απαντήσει κάποιος. Όμως ο Θωμάς περιγράφεται ως άπιστος, όχι ως πιστός, μέχρι τουλάχιστον να λάβη τις αποδείξεις που ζητούσε. «Πάντα δυνατά τω Κυρίω, τω εργαζομένω διά την σωτηρίαν των ανθρώπων», θα απαντήσει κάποιος άλλος και η απάντησή του θα είναι ασφαλώς πιο στοχευμένη.

Πράγματι ο Κύριος εργάζεται βάσει σχεδίου προς όφελος της δικής μας σωτηρίας. Όταν εμφανίστηκε την πρώτη φορά στους μαθητές «των θυρών κλεισμένων», «τότε ο Θωμάς οικονομικώς ουχ ευρέθη μετ' αυτών».

Η ΨΗΛΑΦΗΣΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΑΥΓΟΤΕΜΠΕΡΑ ΣΕ ΞΥΛΟ 50Χ60 (ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΔΗ)

Εάν ο Θωμάς ήταν παρών, δεν θα αμφέβαλε, και εάν δεν αμφέβαλε, δεν θα ζητούσε να ψηλαφήση τον Κύριο, και εάν ο Κύριος δεν του έδινε αυτήν την δυνατότητα της έρευνας, τότε δεν θα αναφωνούσε «ο Κύριός μου και ο Θεός μου». Έτσι, ούτε εμείς θα διδασκόμασταν από την δική του ομολογία, ώστε να ομολογούμε με την σειρά μας «ο Κύριός μας και ο Θεός μας»!

Η απιστία λοιπόν του Θωμά γέννησε την βεβαία πίστη. Με τον τρόπο του ο Θωμάς «εθεολόγει», «εγνώρισε τον σαρκωθέντα Υιόν και Λόγον του Θεού ως πεπονητότα

σαρκίκαί εκήρυξε τον Αναστάνα Θεόν».

Πράγματι, εκείνος που «τόλμησε» να ζητήσει αποδείξεις για «την άπιστη πίστη» του έγινε ένας από τους θερμότερους κήρυκες του Ευαγγελίου και μάλιστα στην μακρυνή Ινδία! Πως θα μπορούσενά κηρύξει στους ανθρώπους όσα θαυμαστά είδε κοντά στον διδάσκαλό Του και να πείση τους απίστους να πιστεύσουν, εάν ο ίδιος πρώτα δεν είχε πειστή;

Να γιατί ο αγαθός Κύριος δείχνει συγκατάβαση για την «καλή απιστία» του Θωμά και όχι μόνον δεν τον εμποδίζει να ικανοποιήσει την «περιέργειά» του αλλά τον ενθαρρύνει κιόλας: «δεύρο ψηλάφησον τας χείρας και τους πόδας μου και την ακήρατον μου πλευράν»!

Είναι τέτοιο το μέγεθος της φιλανθρωπίας Του, ώστε να δέχεται «υπό Ιουδαίων ραπιζόμενος, υπό αποστόλων ψηλαφώμενος», ακόμα και «υπό των αθετούντων αυτόν πολυπραγμονούμενος». Δεν ταπεινώνεται ο Κύριος ούτε απαξιώνεται, όταν καταπιάνονται μαζί Του οι κάθε λογής αθετούντες. Αντιθέτως, μάλιστα! Το γεγονός άλλωστε ότι πολυπραγμονούν, ότι ασχολούνται «πολυμερώς και πολυτρόπως» με το πρόσωπό Του, αποτελεί τρανή απόδειξη ότι αναγνωρίζουν την αξία Του, και ας μην θέλουν οι ίδιοι να το παραδεχθούν!

Τελικά ο Θωμάς, καθώς φαίνεται, δεν χρειάστηκε να ψηλαφήσει τον Κύριο, παρ' ότι ο ίδιος τον κάλεσε: «ως θέλεις, ψηλάφησον». Εκείνος που θεράπευε τα σώματα και τις ψυχές των άλλων στεκόταν τώρα μπροστά του, φέροντας πάνω Του ζωντανά και ανεξίτηλα τα σημάδια του Σταυρού και συγχρόνως διαπιστευτήρια της Αναστάσεώς Του!

Ο Θωμάς δεν χρειάζεται πλέον αποδείξεις. Η ομολογία του «ο Κύριός μου και ο Θεός μου» ισοδυναμεί με ομολογία του Αναστάνατος Κυρίου.

Γι' αυτό ο Κύριος «χαίρει ερευνώμενος», επειδή γνωρίζει ότι η έρευνά Του μας οδηγεί στην πίστη και στην «αιώνιον ζωήν» (Ιωάν., ε' 39 & κ' 31). Έτσι ζητάει από τον καθένα μας, όπως και από τον Θωμά: «μη γίνου άπιστος, αλλά πιστός, επίσης δε τοις άλλοις πιστώθητι».

Δεν μας ζητάει δηλαδή απλώς να πιστέψωμε, αλλά μας καλεί να κάνωμε και ένα βήμα παραπέρα: «να πιστωθούμε στους άλλους», να ενταχθούμε δηλαδή σε ένα σύνολο αδελφών, που όλοι τους έχουν ως κοινό χαρακτηριστικό την πίστη τους στον ίδιο Κύριο, τον σαρκωθέντα, παθόντα, ταφέντα και αναστάνα Σωτήρα μας Χριστό!

Έτσι εξηγείται γιατί ο Κύριος μας καλεί να ενταχθούμε στο σύνολο αυτό των

πιστών και «πιστοποιημένων» αδελφών. Διότι γνωρίζει ασφαλώς ότι, εάν μένωμε μόνοι, όπως ο Θωμάς, οι αμφιβολίες μας θα αυξάνονται, και όσο αυξάνονται, τόσο θα αγωνιούμε και θα θλιβώμαστε, όπως ο απομονωμένος Θωμάς. Εάν όμως είμαστε «ένδεκα» και όχι «ένας», τότε θα είναι ευκολότερο να ενισχύμαστε και να στηρίζουμε ο ένας τον άλλον στην πίστη μας.

«Ο τον θάνατον πατήσας και τον Θωμάν πληροφορήσας» κατεύθυνον και εμάς στην ζήτησή Σου και στην ενίσχυση της πίστεώς μας, Κύριε, δόξα σοι!

Πηγές-Βοηθήματα: Πεντηκοστάριο/Κυριακή του Θωμά, Εις την Καινήν Κυριακήν. Και εις τον απόστολον Θωμάν (PG 63, σελ. 927-930).

<https://bit.ly/3kIPEnT>